

АДМІНІСТРАТИВНА СУБКУЛЬТУРА В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ GOODGOVERNANCE В УКРАЇНІ

Динаміка суспільних змін у соціально-управлінському дискурсі розкриває комплексні передумови виникнення особливих взаємопов'язаних факторів зовнішнього та внутрішнього впливу на розвиток проектного об'єкту – адміністративної субкультури, яка виступає рушійним джерелом інновацій у творенні нової системи цінностей корпоративної культури державного управління. Сучасна управлінська модель якісного менеджменту «GoodGovernance» визначає найбільш пріоритетні напрямки трансформаційних перетворень адміністративної субкультури як різновиду функціональних професійних субкультур до професійної субкультури із високим рівнем науково-інноваційного потенціалу, який реалізується відтворює соціальні умови для підвищення якості адміністративної діяльності державних службовців.

Якість адміністративної діяльності визначається як набір її сутнісних характеристик, які затребувані громадськістю на даному культурно-історичному етапі суспільного розвитку, і відповідність яким є основою «менеджменту якості» як системи управління типу «GoodGovernance», одним із принципів якої є «стимулювання розвитку цінностей». [2] В процесі суспільних перетворень, які продукують переорієнтацію управлінської сфери на підвищення її результативності, адміністративна субкультура розвиває свій комплекс функціональних якостей, до таких як, уміння «створювати» цінності, конституювати нову аксіосферу адміністративної діяльності, формувати соціокультурний контекст цілей, принципів, методів і технологій адміністрування у відповідь на запити демократичного суспільства.

Культурно-історичний вимір трансформацій адміністративної субкультури на засадах транспективного підходу, побудований на методологічному конструкті постнекласичної науки передбачає «ефект взаємодії» субкультур із зовнішнім світом, який продукує безперервний суспільний попит на їх вдосконалення та стійкий розвиток. На думку, В. Е. Клочко – розробника транспективного аналізу у становленні системної антропологічної психології та теорії самоорганізації систем, «існують такі якості явищ, які виникають в системі, породжуються системою і забезпечують їй

можливість самодетермінації, стаючи параметрами порядку, тобто тим, на чому тримається самоорганізація. Система розширюється й ускладнюється за рахунок взаємодії із зовнішнім, роблячи його внутрішнім».[1, с. 102-103].

Тому у сучасному соціально-управлінському дискурсі формується тенденція до виокремлення нового векторосоціальної динаміки сучасних професійних субкультур, який означає переорієнтацію сутнісних характеристик субкультур функціонального професійного спрямування у бік творення науково-інноваційних професійних субкультур. Проблемним полем є співвідношення традиції та інновації у субкультурному ареалі, алесаме субкультури постають у якості адаптаційного механізму до соціальних перетворень. Тому периферійні субкультури здатні реалізувати свій потенціал у просуванні інновацій до основоположного ядра домінуючої (центральної) культури. Отже, конституювання аксіосфери адміністративної діяльності є вищим соціальним призначенням адміністративної субкультури із високим науково-інноваційним потенціалом.

Суспільні трансформації управлінської парадигми продукують розвиток наукової концепції «GoodGovernance», теоретичні засади якої імплементуються у цінності і принципи безперервного вдосконалення досліджуваного об'єкту – адміністративної субкультури. Це: усупільненість державної служби шляхом відтворення її «залежності» від громадськості, організація взаємозв'язку потреб суспільства і цілей адміністрування, орієнтованих на бажання перевершити очікування громадськості; планування соціальних змін та розвиток механізму адаптації до них; розвиток лідерства як соціального феномену, що визначає міру співвідношення компетентнісного та особистісного підходів до оцінювання результатів управлінської діяльності; розвиток інформаційної складової адміністративної діяльності; постійне підвищення загальної продуктивності адміністративної діяльності як основна мета сталого розвитку інституту державної служби.

Список використаної літератури:

1. Ключко В. Е. Самоорганизация в психологических системах: проблемы становления ментального пространства личности (введение в транспективный анализ). – Т.: ТГУ, 2005 – 174 с.
2. Козлов К. І. Політична модернізація: імплементація принципів goodgovernance // Теорія та практика державного управління: зб. наук. пр. – Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2010. – Вип. 4 (31). – 468 с. Режим доступу: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2010-4/doc/2/05.pdf>